

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

727. An resignatio facta coram Ordinario in favorem alicujus, & non aliàs, aut aliter, sit simoniaca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

explicitè pro temporali concederet spiritualia : imò cessante omni causâ, cum Papa subiciatur omne jus humanum, impossibile esse ei impingere simoniam, sed solum simplex peccatum scandali ex defectu talis causæ. De cetero

3. Limitanda responsio ita, ut si dicta reservatio seu clausula: *sub beneplacito Apostolico*: fuisset solum apposta ad regendam & colorandam partium fraudem, utpote si ante obtentum illud beneplacitum Apostolicum conventio fuisset mandata executioni, & pecunia soluta, vel res alia æquivalens tradita, vel præstita, hoc casu committeretur simonia. Tond. *cit. c. 27. n. 30.* citans Mohed. *de simon. decis. 1. n. 6.* Unde

4. Respondeo secundò: ut ex confirmatione seu approbatione Papæ hujusmodi pacta circa beneficialia purgentur à simonia, duo hæc exiguntur. Primum, ut non solum simpliciter reservetur beneplacitum Apostolicum, sed ipsa obtineatur; dum enim non obtinetur, conventio non est in statu validitatis, utpote qui initiari non potest ex consensu paciscentium, sed tantum ex ipsius Papæ auctoritate. Lott. *loc. cit. n. 177.* citans Anan. *in c. audivimus. de collus. detegend. & Rotam in Callagur. pension. 29. Maji. 1595.* Unde, ut subdit Lott. *n. 178. ad effectum istum non attenditur tempus tractatus aut passionis, sed confirmationis Papæ.* Alterum, ut omnia bona fide, & verbis claris sint Papæ exposita, ne aliquid contra ejus mentem extortum videatur, v. g. si narratis aliquibus pactis illicitis alia magis illicita taceantur. Lott. *n. 179.* Unde etiam decretum illud ex usu in literis apponi solitum de juramento à partibus præstando, quòd nulla conventio simoniaca interveniret, intelligendum ait Lott. *n. 181.* citato Felin. *ubi supra. n. 2.* de conventione continente plus in dando, vel promittendo, quàm literæ contineret.

Questio 727. An resignatio facta coram Ordinario in favorem alicujus, & non aliàs, aut aliter, sit simoniaca?

Respondeo: Communem sententiam habere, quòd sic. Eam tenent Castrop. *de simon. d. 3. p. 27. n. 4.* dicens, communem esse, quòd sit simonia, sicutem ex jure Ecclesiastico, præcipue post Constitut. Pii V, quæ incipit: *Quanta Ecclesia Dei, &c.* Azor *p. 2. l. 7. c. 27. q. 4.* dicens communi AA. consensu receptam, & veritati magis faventem. Lott. *l. 3. q. 14. n. 9.* Paris. *l. 14. q. 3. n. 12.* & alibi sæpius citans quamplurimos. Garc. *p. 11. c. 3. n. 153.* citans Felin. *in c. ad audientiam. 2. de rescrip. n. 3.* Rebuff. *in pr. tit. de resign. condit. Sarn. de triennial. q. 16. vers. ult. Mandos. ad reg. de infirm. q. 16. n. 11.* Redoan. *de simon. p. 2. c. 22.* Guttier. *conf. 42. n. 7. & 8.* Ugol. *de simon. tab. 1. c. 28 §. 2. n. 5.* Gonz. *gl. 14. n. 21. & 57.* Lessi. *de just. l. 2. c. 35. n. 87.* (attento nimirum stylo Curiz, aliàs secus) Suarez stante Constitut. Pii V, & purimos alios. Fundamentum hujus sententiæ est, non quidem, ut Paris. *cit. q. 3. n. 13.* quòd resignatio, prout ejus natura requirit, debeat esse libera & pura, Canonèque & Jura, ut Azor *loc. cit.* omnem conditionem in beneficialibus damnet; non enim ex eo, quòd id simpliciter prohibitum, sequitur esse simoniacum. Sed illud est, quòd omnis pactio in spiritualibus sit prohibita ob simoniam vitandam. *c. fin. de pactis,* adeòque, cum in præsentem prohibita sit pactio coram Ordinario, talis pactio de resignando beneficio, ut conferatur illud certæ personæ, & non aliter, erit simoniaca. Castrop. *l. c.*

2. Nihilominus oppositum, nempe non committi in tali resignatione simoniam, probabilitate non carere, ait Castrop. *loc. cit. n. 5.* & idipsum tenent apud Garc. *n. 153.* Soto *de just. & jure. l. 9. q. 7. a. 2.* ubi ait, licitè posse fieri coram Ordinario renunciationem in favorem designatæ personæ & non aliàs; quia nullo jure prohibetur in Pralati arbitrio ponere, si voluerit conferre Petro, quòd si non voluerit, aliter ille, qui jure possidet, non renunciat. Valent. *To. 3. d. 6. q. 16. n. 3.* Vega *in sum. p. 2. c. 101. casu 54.* Covar. *l. 1. var. c. 5. n. 5.* Staphil. *de lit. grat. tit. de var. modis vacat. §. resignationis modum. n. 8. & seq.* Zerol. *in pr. Ep. p. 1. v. renunciat. §. 2. & 3.* addens quòd, quamvis hujusmodi renunciatio apud Ordinarium Constitut. Pii V. sit prohibita, & collatio irritetur, non tamen erit simoniaca. Item apud Castrop. *loc. cit.* Vag. *de benef. c. 2. §. 4. dub. 7.* Lessi. *ubi ante. n. 86.* tener quoque illam Pirrh. *ad tit. de renunciat. n. 89.* qui tamen rectè addit, simoniacam fore, & saltem jure Ecclesiastico prohibitam, si præcedat pactum cum Episcopo, ut is promittat, se acceptaturum resignationem, & beneficium resignatum collaturum personæ designatæ. Hujus sententiæ fundamentum insinuatum est ex Soto, quòd in hoc casu non ardeat Ordinarius ad acceptandam illam resignationem, ac proinde ibi nulla interveniat pactio, neque aliquid pretio æstimabile, pro quo renunciatio fiat. Item quòd hæc resignatio in Constitut. Pii V. non prohibeatur ut simoniaca. Castrop. *loc. cit. n. 5.* Porro sententiam communem sic ampliat Paris. *cit. q. 3. n. 18.* ut ipsum quoque mandatum datum Procuratori ad resignandum in manibus Ordinarii in favorem Titii, & non aliter sit simoniacum. Et sic mandatum illud nullius esse momenti, ait Azor *loc. cit.*

Questio 728. An igitur etiam simoniacum sit, aut aliàs illicitum resignare beneficium coram Ordinario libere quidem, cum ea tamen intentione, spe, supplicatione, ut detur certæ personæ?

Respondeo negativè, modò idipsum non deducatur in pactum, Azor *loc. cit. q. 6.* Castrop. *loc. cit. n. 10.* Tond. *qq. benef. p. 3. c. 134. n. 4.* Garc. *p. 11. c. 3. n. 161.* Paris. *l. 14. q. 6. a. n. 3.* errantes quamplurimos, Barbof. *juris Eccles. l. 3. c. 15. n. 59.* Junto *n. 65.* contra Hostin. *c. ex parte. de off. jud. deleg. apud Azor.* Ratio responsionis est; quia hic nulla intervenit conditio expressa, vel tacita, nullumque pactum contractus, nec ulla emptio aut venditio. Garc. Azor. Paris. Castrop. *ll. cit.* neque sola spes facit simoniam, Garc. quin etiam, ut ait Paris. *l. c. n. 5.* citato pro hoc Nav. *in man. c. 23. n. 100.* intentio accipiendi aliquid temporale pro spirituali facit simoniam; quod tamen intelligendum juxta limitationem mox subjiciendam. Sed neque responsio contraria est Constitutioni Pii V, cum in ea solum prohibeatur resignatio talis cum tali intentione in conventionem expressam vel tacitam diducta, Castrop. *loc. cit.* Paris. *cit. q. 6. n. 7.* ex Nav. *conf. 38. n. 3.* de simon. Sic etiam à Pio IV. & V. eam solum damnari in resignatione confidentiam, quæ in pactum expressum vel occultum deducitur, non verò confidentiam solâ mente retentam, ait Azor ex eodem Nav. *loc. cit.* ait quoque Barbof. *cit. n. 65.* illis verbis positus in Constitut. Pii V. *ne futuri successoris ab ipsdem verbo, nutu, aut alio signo designentur:* non imponi præceptum ipsis resignantibus, sed solum Pralati.